

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKBABA

Müessisleri: Yusuf Ziya ORTAÇ - Orhan Seyfi ORHON

Perşembe günleri çıkar, haftalık siyasi mizah gazetesi

23 İkinciteşrin 1939 — No. 2 — 16 ıncı yıl — Sayısı 10 Kuruş.
Adres: İstanbul, Babıâli caddesi. Telefon: 22129.

Abone: Yıllığı 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur.
Ecnebi: Yıllığı 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 260 kuruştur.

Korkuyorum!

Yazan:
Orhan Seyfi ORHON

Varşovanın bombardımanı, Danzig'in zaptı, Münih'te patlayan bomba, İsviçre'ye düşen güller, Prag'da kurşuna dizilen dokuz genç, Atlantik'teki korsan gemisi, Hitler'in nutku, Çorçilin cevabı, sulh taarruzu, harp tehdidi... Hasılı son dünya hâdiseleri sinirlerimi bozdu!...

Korkuyorum!

Uykularım rahatsız geçiyor. Gece yarınsında, sanki mahmuzlanan bir tahtelbahırde imişim gibi nefesim daralıyor. Majino ve yahut Zigfrid hattındaki bombardımanı işitiyormuşum gibi kulaklarım uğulduyor, kuyruğundan helezonlu dumanlar salıvererek dikine toprağa düşen bir tayyaredeymişim gibi gözlerim kararıyor.

Korkuyorum!

Yüreğim helecanlı, sinirlerim eriyor, canımı arıyorum... Bu çirkin sa titriyorum.

Fakat bu korkumun sebebi ne bir tayyare bombardımanı, ne bir zehirli gaz tehlikesi, ne açlık, ne hastalık, ne ölüm... Zandan, vehimden, tayıdan, hayalden korkmuyorum, bana bu korku kendi dışımdan gelmiyor.

İnsandan korkuyorum!

İçimdeki bu ürperme insan korkusu! Hemcinsinden, turnakları süngüler gibi uzamış, gözleri projektörler gibi parlak, dişleri mermiler gibi sivri bugünkü medenî insandan, toprağın bu zalim ve yırtıcı hayvanından korkuyorum.

Azerbaycanlı büyük heccav şair Sabir'in, mutaassıbı anlatmak için yazdığı ve harikulâde güzel hicvinde:

Hâru mugeylân görirem korkmirem,
Kükremiş arslan görirem korkmirem.

Diye saydıktan sonra:

Lik bu korkmazlık ile doğrusu
Harda müsülman görirem korkirem!

Dediği gibi ben de şimdi ne hâru mugeylândan, ne kökremiş arslandan korkuyorum; fakat nerede bir Avrupalı, bir medenî insan görsem uykularım kaçarak, kalbim çarparak, tüylerim ürpererek korkuyorum!.

Orhan Seyfi ORHON

Yanlış mektep kitaplarına hücum devam ediyor:

Nişangâh!

AKBABA

Gelecek sayıdan itibaren yine eski şeklinde çıkacak

Harp dolayısıyla Avrupadan kâğıt gelmediği için piyasada kapaklık kalın kâğıt kalmamıştı. Bunun için, Akbaba'yı mecmualıktan çıkarıp bir gazete şeklinde nesretmeyi düşünmüş ve bu ümitsiz PDF-Kitap Arşivi <https://ranney.org> belki de hoşlarına gideceğini ummuştuk.

Halbuki, bu tarz, yıllardanberi kolleksiyon yapan kıymetli karilerimizin haklı itirazlarıyla karşılaştı.

AKBABA onların arzularını yerine getirmegi vazife bilir. Bunun için, gelecek sayıdan itibaren gazetemize yine eski şeklini vereceğiz.

BÜYÜK SİYASÎ ANKET

H A R P

NASIL BİTECEK ?

Bay Velid Ebüzziya :

Nuruosmaniye'de eski Tevhidî efkâr matbaasındayım. Bay Velid'in odasında.. Masa'nın üstünde kitaplara karışmış gazeteler, gazetelere karışmış kitaplar... Rafta iki kafes, içinde fıstık, üzümle beslenmiş, bılık bılık fareler. Duvarda bir levha:

Gariki bahri isyanım dahilek yâresü'lâh!

Bay Velid, ağzında, ince dudaklarına yapışmış bir sigara parçası ile konuşuyor :

— Böyle harp mi olur hareket?.. Nerede eski gazavat!.. O develer üstünde sellî seyf ederek yapılan akınlar!.. O Kankaleleri!.. O Battalgazileri!.. Bugünkü muharebe, muharebe değil hokkabazlık.. Yok, Fransız tayyareleri Almanya üstünde uçmuş da fotoğraflar çekmiş.. Yok İngiliz torpidoalan Alman sahillerine gitmiş de mühim resimler almış!.. Ayol, bunun için orduya, donanmaya, kumandana ne lüzüm var? Foto Süreyya, bu işi onların hepsinden daha iyi yapar!..

— Peki üstadım, acaba bu harp nasıl bitecek dersiniz?

— Her halde, bir tarafın askeri, topu, tüfeği, cephanesi bittikten sonra değil.. Olsa olsa fotoğrafı, beyanname kâğıdı bittikten sonra bitecektir!

Bay İzzet Melih:

Beni sıcak bir salonda karşıladı. Onu, son zamanlarda hiç bu kadar neşeli görmemiştüm:

— Aman, dedi, çok şükür piyasada kömür bolluğu, artık istediğimiz gibi ısınıyoruz!..

Ve mesut bir gülüşle ellerini uçuşturarak bana koltuğu gösterdi:

— Oursanıza..

Karşılıklı oturduk..

— Üstad, dedim, harp hakkındaki fikrinizi sormaya geldim..

Birdenbire yüzündeki sevinç uçuştı:

— Onu hiç corma!.. Kış geldi, bir Avrupa seyahati olsun yapamıyacağız. Bu karlı, yağmurlu havaları çipil kaldırımlar üstünde geçirmek.. Çekilir şey mi?.. Nereye gideceksiniz? Evvelki akşam bizim Borovalı Ahmetle Aziz Parkotele davet etmişlerdi. Gittim: Gregor, kendi oynadı!.. Yarın akşam, Hidayet Fuat Maksim bara davet ediyor. Gideceğim. Fakat, orada da eğlenmeyeceğim muhtak.. O'nun için bu harp, bizim gibi Avrupa hayatına alışanlar için çok fena oldu!

— Harp nasıl bitecek dersiniz?..

— Her halde cephe değil, kurşun biterek değil.. Cephe gerisinde yumurta, keremçe biterek de değil!..

— Ya nasıl?

— Medenî insanların muhtaç olduğu şeyler tükenerek: Fabrikalar, yalnız harp levazımını yapmakla o kadar meşgul olacaklar ki, günün birinde, dünya pazarında ne güzel bir boyunbağı, ne bir şişe losyon, ne bir hokka briyantın kalmıyacak!.. Ve o zaman beşeriyetin aklı başına gelecektir!

Cevdet Kerim İncedayı:

Ankaradan henüz gelmişli. Haydarpaşa vapuru Köprüye yanaşırken yakaladım. Bu eski erkân harp kim bilir ne enteresan şeyler söyleyecekti bana!.. Sordum:

— Akbaba bir anket açtı: Lütfen harp hakkındaki düşüncelerinizi söyleyiniz?

— Biz askerler harbi yaparız.. Lâkurdusını diplomatlar eder!

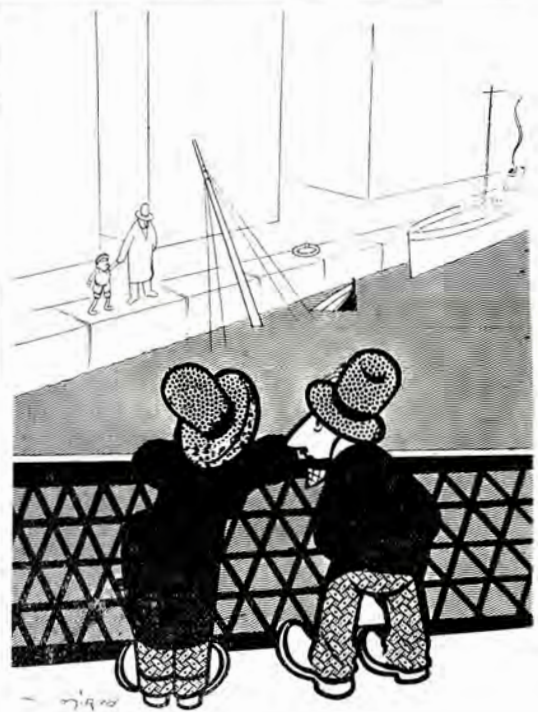
Sonra, o zeki gülüşle elimi sıktı:

— Hem böyle ayak usûu olmaz, bir başka gün, rahat konuşalım. ~~Önümüzde mi kardeşim?~~

Mümtaz Ökmen:

Ankaranın kıymetli mebusuna Parti merkezinden çıkarılan rastladım:

— Sizden bir ricam var Bay Ökmen..

— İki aydır Karaköy rıhtımında batan şu yelkenlinin direkleri meydanı duruyor.. Bu böyle ne olacak kuzum?

— Merak etme canım, Prost İstanbul'un imar planını yaparken elbet ona da bir çare bulur!

— Buyurunuz..

— Harp ne zaman bitecek acaba?..

Kısa bir kahkaha ile cevap verdi:

— Ne zaman mı bitecek?.. Ay, harp başladı mı?..

Bay Fatih:

Rasathaneye vardığım zaman ortalık iyice kararıştı. Üstadı dürbün başında gördüm. Gök yüzüne işaret ediyordu:

— Kış!.. Kış!.. Ya da dâfi.. Ya da dâfi!..

Birden ayak sesinden ürkmüş olacaklar ki, heyecandan yerlerinden fırladılar:

— Az daha üstümüze geliyordu..

— Kim geliyordu efendim?

— Merih!.. Elinde hançeri ile!..

— Aman, Allah korusun.. Dağ başında ne yaparsınız?.. Polis yok, jandarma yok!..

Üstad, cehaletime kahkaha ile güldü:

— Hay Allah iyiliğini versin Ayol, sen Merihî hâkîlerden sandın galiba!.. O, bir mahlûku semavidir!..

— Yaaa!.. Tayyare demek!..

— Hayır, tayyare de değil, yıldız!.. Meşhur harp ilâhı!

— Öyle mi?.. Aman ne isabet, ben de size bunu soracaktım: Acaba harp ne zaman bitecek dersiniz?..

— Ooo... Mühim sual, birdenbire cevap verilemez.. Bakalım bu gece istihâreye yattayım... Yarn gece remil atayım... Öbür gece zaîçeye bakayım, sonra haber veririm!..

Çimdik

İKTİSAT BAHSİ

— Yeni eserimi gördün mü?

— Hayır görmedim. İsmi ne?

— «Para ve iş».

— Bununla ne murat ediyorsun?

— Efendim. Meselâ bana otuz lira borç veriyorsun. İşte bu paradır.

— Peki, iş?

— Otuz lirayı geri almak da... iştir.

YAŞ

— Valdeniz kaç yaşında?

— Beni doğurduğu zaman virmişinde imiş. Ben şimdi

Gazetelerden: Almanlar Fransız topçusunu şaşırtmak için ilk hatlara kuklalar koymuşlar!

Üstad Yahya Kemal'den Profesör Ahmet Hamdi Tanpınar'a Tebrik Mektubu !

Üniversiteye Tanzimat edebiyatı profesörlüğüne tayin edilen genç şairlerimizden Ahmet Hamdi Tanpınar'a üstadı Yahya Kemal şu tebrik mektubunu yollamıştır. Edebi ve tarihi kıymetine binaen aynen neşrediyoruz:

Azizim Ahmet Hamdi Tanpınar,

Üniversiteye profesör olmana ne kadar sevindiğimi tahmin edersen. Senin gibi en hararetle bir dostumu Ahmet Haşimin yerinde görmek bana pek ağır geliyordu. Adeta bir videdan azabından kurtuldum. Yalnız bir şeyi merak ediyorum. Bu Tanzimat edebiyatı profesörlüğünü sen mi istedin? Yoksa seni, hiç haberin ve günahın olmadan mı tayin ettiler? Tanzimat ile ne alâkan olabileceğini düşünüyorum. Sen ki he-

nüz kendini bile nizama sokabilmiş değilsin. Defterini bir yerde, kitabını bir yerde unuttur durursun. Vakıa, benimle sık sık buluşarak Tanzimat devrine ait anlattığım bir çok şıkları dinlemişsindir. Hafızana güvenirim: Epey şey aklında kalmış olacak. Yalnız dikkat et, işittiklerinle bildiklerini birbirine karıştırmama. Meselâ: Av'avena me sahibi Pertev paşa başkadır, krem ve losyon sahibi eczacı Ethem Pertev başka. Telemak müterci mi Yusuf Kâmil paşayı, İt-

tihatçıların zamanında muhaliflerin sadrazamı Kâmil paşa ile karıştırmadan çok korkuyorum. Hele Akif paşayı - hani şu hiç bir misranda mana bulamadığın (Adem) kasidesi sahibi akif paşayı - benim bir şiirini pek beğendiğim Resit Akif paşa ile, ve yahut Namık Kemal'in piyesi Akif beyle veya Mehmet Akifle karıştırmama çok muhtemel. Sakın, çarçabuk bir şeyler öğrenayım diye, İbnülemin Mahmut Kemalle konuşmaya kalkma. O kadar bilmediğin şeyleri anlatır ki

zihnin büsbütün karışır.. Nasrettin hocanın vâizliği gibi kürsüde:

— Aklıma bir şey gelmiyor!

Demeğe mecbur olursun, kürsüden inmek bile hatırına gelmez!

Azizim Ahmet Hamdi, bir nasihatim daha var: Sen ki:

— Ben hececi nesildeyim, aruz bilmem!

Derdin, şimdi mutlaka öğren! İlmî haysiyetine dokunmasın. Dedikodudan çekinirsen mütevazı birini bul; meselâ, eski pul müdürü

Bay Nüzheti. O sana bütün bahirleri mükemmelen öğretir. Muhittin Raîfe gi-deyim deme, rûbai vezninden başlatır, ömrün oldukça içinden çıkmazsın.

Bir de talebelere kendi şiirlerinden okutma, varsin, kimsenin arayıp da bulamadığı şaheserlerin yine öyle kalsın. Dehşân kıymeti nedretindedir. Ben bile, sık sık şiirler yazmakla neler kaybettim, anlatamam. Muvaffakiyetini sabırsızlıkla, heyecanla bekliyorum. Gözlerinden öperim. **Yahya Kemal**

SÜKÜN

Nişanlılar arasında:

Genç kız — Evlenince balayımızı geçirmek için beni nereye götüreceksin?

Delikanlı — Nereyi istersen sevgilim... Mısır nasıl buluyorsun?

Genç kız — Mısır iyi ama, bu havalarda fırtınayla vapurda ne yaparım?..

Delikanlı — Ama iki gözüüm, aşk, deniz tutmasına karıştı birebirdir...

Genç kız — Farzedelim ki öyle olsun... Fakat dönüşte ne yaparım!

DALKAVUKLUK

Miras-yedi ile dalkavuşu avara çıkmışlardı.

Bir aralık, miras-yedi, çiftesini bir yaban ördeğine boşalttı. Fakat vuramadı.

— Yazık, dedi... Galiba biraz fazla sağa attım...

Dalkavuk derhal vazifesini yaptı:

— Hayır efendimiz, siz fazla sağa atmadınız, ördek biraz fazla solda durmuştu!

HAYIRLI OLSUN!

Delikanlı kapıyı açarken genç kız haykırdı:

— Girmeyiniz... Gömlekliyim..

Delikanlı kapıyı çekip durdu:

— Peki sevgilim. Bekliyorum... Çıkar gömleğini!..

Göring — İnsaniyetperver duygularımız, İngiltereyi ezmemize mani oluyor!..

ÖTEKİ LÂZİM!

Geçenlerde evlenen bir bay lokantada arkadaşlarına ziyafet veriyordu. Bir aralık garson sofraya bir istakoz getirdi. Fakat tabak ortaya konur konmaz muzip bir davetli:

— Garson! diye bağırdı. Baksana bu istakozun bir ayağı yok!..

Garson derhal bir kulp buldu:

— Efendim, malûmu âliniz istakoz horoz gibi dövüşücü bir hayvandır. Bu da ihtimal döğüşte mağlûp olmuş, bu yüzten bir bacağını kaybetmiştir.

Öteki hiç bozmadı:

— Malûm, malûm! dedi, yalnız mademki öyledir, sen bunu götür de döğüşte galip geleni getir!..

ELDEN GİTMİŞ

— O kadar çek işim var ki!

— Canım hani yazıhanede bir genç daktilo vardı; o sana yardım etmiyor mu?

— O... O kocaya vardı...

— Yok canım! kime vardı?

— Bana!..

ZEVK MESELESİ

Erkek — Size izdivaç teklif ediyorum!

Kadın — Teklifinizi kabul etmiyeceğim... Fakat..

Erkek — Fakat ne?..

Kadın — Zevki seliminize hayranım!

HAFTANIN DEDİKODULARI

Yazan: FİSKE

SATILIK GAZETE:

Alman ajansı, Tan gazetesinin Yahudilere satıldığını ima eder gibi bir şeyler yazdı.

Tan gazetesi ise, bu neşriyatı hem şiddetle protesto, hem de şiddetle reddetti.

Halbuki yaptığımız tahkikat nazarın bu havadis doğrudur ve Bay Halil Lûtfi, Tan gazetesini Yahudilere satmış

Ancak bu satış, Alman ajansının iddiasından biraz farklıdır: Satılan Tan gazeteleri, eski Tan iadeleri olup, kese kâğıdı yapılmak üzere okka ile bir Yahudiye satılmıştır!

GAF

Sık sık gaf yapmakla şöret kazanan (Tan) başmuhakkiri M. Zekeriya, General Ka-

gafından sonra âdeta ismini unutturmuştu. Fakat huy ça-cının altındadır, derler. Geçen gün (Tan)'da neşrettiği bir fıkrâ ile Alman sefaretinin hareketi getirdi. D. N. B. ajansı uzun bir tekzip neşretti. İlk tehlikeli dakikalar geçtikten sonra M. Zekeriya tekrar neşesi başmuhakkiri odasına pek ke-

eden Halil Lûtfi, Ömer Rizaya Zekeriyayı göstererek:

— Hayret ediyorum, dedi, keyfi yerinde!

Ömer Rıza cevap verdi:

— Neden keyfi yerinde olmasın, o artık öyle ufak tefek gaf yapan bir zat değil, beynemlele oldu!.

NE GERİ MİLLETLER!

İngilizler, Çinliler, arası-

da Şarkta harp devam ediyor. Bir Çin süvari kıtasının serî ateşli topları ve mitral-yözlerin himayesinde bulunan Japon piyadesine hücumunu okuyan bir İngiliz, yanındaki Fransız dostuna iğilerek şöyle söyledi:

— Aman yarabbi, şu Çinlilerle Japonlar ne geri milletler! Hâlâ birbirleriyle eskisi gibi harp ediyor!

DEDİ...

VEFASIZLIK!

Bayan sokak kapısının aralığında hizmetçi kızı bakkalın چراغıyla oynarken görür. Hiddetle çıkışır:

— Yoo ...Bak seninki mü-nasebetsizlik... Bari her zaman aynı adamla olsa, neyse...

Kız, kendini müdafaa eder:
— Ne yapayım. Bakkal üç günde bir çırak değiştirirse ka-bahat bende mi?

BAĞLAR!

Erkek — Sizi korkutan izdi-vacın bağları mı?

Kız — Evet...

Erkek — Canım alışırsınız.

Kız — Hele bana bir ger-danlık alınız da kendimi alış-tırmağa çalışayım!

ŞÜKRAN!

Kadın aşkının hediye ettiği tuvaletle dolaşıp kınarak:

— Sana bu tuvalet için na-sıl teşekkür edeyim?

— Tuvaleti çıkarmak sure-tile!

PEHRİZ

Lokantada:

Garson — (Müşteriye) Baş-ka ne emredersiniz?

Müşteri — Acaba beğendi-ğim ne yemekler var?

Garson — Buyurunuz efen-dim... Liste önünüzde...

Müşteri — Yoo... Bak ona gelemem... Yemek yerken bir şey okumağı doktor bana kat-ıyen menettir.

— Necip Fazıl Kısakürek konservatuvara profesör olmuş...

— Yaaa!... Ne çaldırarak acaba?

— Kendi senfonisini!

... KODU

TAKDİR!

— İskarpinlerimi nasıl bul-dunuz?

— Çok güzel, çok şıklı.

— Demek beğendiniz, öyle mi?

— Beğenmez olur muyum? Hattâ bu iskarpinler moda iken bir eşini de ben almıştım.

OLMUYOR!

İki ahbab arasında:

— Yahu sen neden evlen-mezsın?

— İmkânı yok azizim...

— Neden?

— Çünkü hem güzel, hem zengin, hem zeki istiyorum! Güzel, zengin olmazsa ben istemiyorum; aptal olmazsa o beni istemiyor!...

FEVKALÂDELİK

Kan koca arasında:

Bayan — Ayol haberin var mı? Bugün izdivacımın ikin-ci senî devriyesi... Bunun şerefine fevkalâde bir şey yap-malı...

Bay — Tabii... İstersen bu-gün kavga etmeden oturalım!

BOL KESEDEN

Hâkim — (Maznuna) Ma-demki kesene güvenmiyordun lokantada neden mayonezli levrek ısmarladın?

Maznun — İnsaf edin Bay Reis... Öyle de böyle de mah-kemeye düşecek olduktan son-ra, üstelik bir de fasulye piya-zıyla mı kann doyurmalydım!

Göreyim Seni Hayret Efendi

Yazan: ERCÜMEND EKREM

Nükudü atika idaresi mü-dürü Aşkı Bey o gün daireye erken gelmişti. Odasında bir müddet yukarı aşağı dolaştıktan sonra zile bastı. İçeri giren hademeye sordu:

— Hayret Efendi geldi mi?

— Geldi beyim.

— Çağır!

Hulefadan hayret Efendi sa-bah sabah müdür tarafından çağırıldığını işitince içinden bir: «Hayırdır, inşallah!» çekti, düşünceli bir tavırla beş gün-lük trasını okşadıktan sonra fesini bastırıp, önünü ilikledi, elpençe müdürün odasına gir-di...

Aşkı Bey o gün hilâfî mu-tad yumuşak ve müsait görü-nüyordu. Bir iltifat eseri ol-mak üzere:

— Gel bakalım Hayret Efen-di, dedi.

— Buyurunuz beyim.

— Hayret Efendi, sana bir zahmetim var...

— Estağfurullah... Emredin efendim.

— Dört beş odalı bir ev istiyorum... Şu bir iki gün için-de bulabilir misin? Semti pek uzak olmasın...

Hayret Efendi biraz düşün-dü:

dedi. Emrederseniz sahibini görüp anahtarını alayım.

— Peki Hayret Efendi, sen anahtarı al... Malûm a... Ka-dınlar görmeden ev tutulmaz...

— Hay hay efendim... Hanı-mefendiler buyursunlar... Zâtı-âliniz de teşrif edersiniz... Bir-likte gidip gezeriz.

Aşkı Bey memnun oldu:
— Aferin Hayret Efendi... Göreyim seni... Şu işi beceri-ver... Olmaz mı kardeşim?

Hayret efendi, dairenin en emektar memurlarından oldu-ğu halde aradaki mevki farkı-nı çiğniyerek ne kendisi, ne de akran ve emsali ile bu derece teklifsiz konuştuğunu hatırla-mıyordu.

Bu her halde hayra alâ-metti. Hele şu ev işini de yüz aklıyla bitirecek olursa müdü-rün adam akıllı gözüne gire-cekti...

Hayret Efendi hemen o gün öğle üzeri ev sahibini buldu, anahtarı aldı. Ertesi gün bir-likte gidip evi gezmek üzere müdürü bir kahvede bekliye-cekti...

Hayret Efendi müdürün o-dasına sık sık girip çıkarak dairede pâyesinin daha şim-diden yükselmeğe başladığını

Ertesi gün kararlaştırdıkları saatte kahvenin önüne bir is-kemle atıp beklemeye başladı. Çok geçmeden müdür Aşkı Bey yanında peçesi sımsıkı inik bir kadınla uzaktan göründü. Hay-ret Efendi derhal fırladı, önü-nü kavuşturup yerden bir se-lâm çıktı. Nezaketen önüne bakarak kan kocayı bir kaç adım geriden takibe başladı.

— Sağa mı sapacağız, Hay-ret Efendi?

— Sağa beyim...

— Sana da zahmet ettik, Hayret Efendi...

— Estağfurullah efendim, vazifemiz...

Aşkı Bey evi beğenmekle beraber dokuz meciדיye kirayı biraz fazla buldu:

— Ben bu kadar para vere-miyeceğim, dedi. Bak, sen ev sahibi ile görüş... Biraz tenzi-lât yaptıрмаğa gayret eder, sonra bana haberini getirirsin, olmaz mı?

— Baş üstüne efendimiz. Ev sahibi tanıdığım. Bendeniz her halde yedi sekiz meciديye-ye razı ederim.

Hayret Efendi hemen o ak-şam evi zati üyânı, bir de ku-dam sekiz meciديyeyi kabul etti. Ertesi gün cuma idi. Hav-

hemmiyet vermiş olmak, hem de âmirine biraz daha sokul-muş olmak için Aşkı Beyin e-vine kadar gitmeğe karar ver-di. Evi sora sora buldu. Aşkı Bey o gece eve gelmemişti. Hayret Efendi arada hasıl o-lan tanışıklığa güvenerek Hanı-mefendiye haber göndermeği muvafık buldu. Hizmetçi kıza dedi ki:

— Hanımefendi Hazretleri-ne söyleyiniz. Dairenden Hay-ret Efendi gelmiş, ev meselesi hakkında maruzatta bulun-a-cakmış dersiniz.

Biraz sonra misafir odasın-dan, kapının dışında duran na-ma şu izahatı veriyordu:
— Ev sahibini gördüm, Hanı-mefendi. Hatırımı kırmadı, son söz sekiz meciديyeye razı oldu.

Hanım evvelâ meseleyi kavrayamadı:

— Hangi ev sahibi?

— Efendim, dün birlikte gez-diğimiz evin sahibi...

— Dün kiminle evi gezdi-niz?

— Efendim, dün Aşkı Beye-fendi ile zati üyânı, bir de ku-dam sekiz meciديyeyi kabul etti. Ertesi gün cuma idi. Hav-

— Evi Bey mi tutacaktı?
— Tabii değil mi ya efen-dim...

— Benim haberim yok!

Hayret Efendi şaşaladı:

— Acaip! Zâtı üyânı Aşkı Beyefendinin halileleri hanı-mefendi değil misiniz?

Kadın sinirli bir sesle cevap verdi:

— Evet, evet... Ne ise... Ben beyle konuşurum...

Hayret Efendi, biraz afalla-mış bir halde süklüm püklüm evden çıktı.

Ertesi sabah erkenden mü-dür, Hayret Efendiye odasına çağırtı:

— E, Hayret Efendi, ne ha-ber?

Öteki dünkü ziyaretini an-latınca Aşkı Bey cin çarpmış gibi yerinden fırladı:

— Ne söylüyorsun be adam! Eyvahlar olsun... Ocağıma in-cir diktin!... Kırk yıllık evi-mi, barkımı yıktın... Def ol, defol, gözüm bir daha görme-sin seni!...

Aşkı Beyin elaltından ka-patmasına tutmak istediği ev bu suretle zavallı Hayret Efen-dinin bails felâketi oldu!

— Taarruz etmeye imkân yok monşer.. Majino hattı gibi kadın!..

Kadın Denilen Muamma

Otuz beş yaşında vardı; uzun boylu, esmer bir erkekti. Kadın yirmi yaşından fazla değildi; saçın, ufak tefek bir kadındı.

Bir müddet fasıllı cümlelerle şundan bundan bahsettiler. Erkek, sırf lâf olsun diye sordu:

— Bu sabah nereye gittin di yavrucuğum?

Kadın, eteğinin ucuna bakmağa başladı; dudaklarına esrarlı bir kıvrım verdi:

— Bu sabah nereye mi gittim?.. Haydi bil bakayım...

Erkek tatlı tatlı gülümsedi:

— Bu sabah benim mini mini Leylâcığım annesine gitmiştir.

Kadın başını salladı:

— Hayır, Leylâcığın annesine gitmedi.

— Öyle ise bahçeye gitmiştir...

— Hayır beyefendi, oraya da gitmedi.

— Kendine şapka, çorap, eldiven mi almağa gitti?

— Hayır beyefendi, bilemezsiniz...

O zamana kadar kadın sakindi. Birdenbire, sebepsiz yere, asabileşti; yerinden fırladı:

— Öfl!.. Canımı sıkıyorsunuz! diye haykırdı; gönlünün isteği, gözünün gördüğü yere gittim!

Erkek şaşaladı, kekeleydi:

— Ne... Ne... Ne oldun yavrucuğum? Kızma, danılma... Nereye gittin diye sordum, çünkü...

Kadın dış gıcırdattı:

— Sordun, sordun çünkü beni elinden kaçıracağımı anlıyorsun... Mademki sordun söyleyeyim... Bu sabah, yemekten evvel...

— Sevgilime, aşkıma gittim...

Erkek sarardı. Kadın sakini, soğukkanlılıkla devam etti:

— Bir aydır, her sabah ona gidiyorum... Ne oldu?.. Şaşıyor musun?... Bunda şaşacak ne var? Ömrümün sonuna kadar sana sadık mı kalacaktım? Sana ihanet etmiyecek miydim?.. Sen bana şaşma, ben senin aklına şaşayım.

Erkek, yüzükoyun kanepeye kapanmış hıçkırıyordu.

Uzun boylu, esmer erkeği tanııyordum. Ufak tefek sarışın kadının köşesini biliyordum. Bu kavgayı, otelin büyük salonunda ettiler. Ben de salondaydım. Beni görmemişlerdi. Dayanamadım, söze karıştım.

— Fena kalblisiniz hanıme-

fendi... Size perestiş eden bu adamcağızı neden ağlatıyorsunuz?.. Hem günah, hem ayıp...

— Ben mi fena kalbli kadı-

nım?... Rimelle kocamanlaşan göz-

leri gözlerimin içindeydi:

— Erkekler çok budala mahlûklardır, bizi anlamazlar. Ben bilâkis çok iyi kalbli bir kadınum... Siz hiç bir şey anlamıyorsunuz. Hayatta bir tek zevkim vardır: Teselli ver-

mek... Bedbaht olmanın bir teselli edilir mi?

Kadın yanımdan ayrıldı, kanapede hıçkıran erkeğin yanına gitti, saçlarını okşamağa, göz yaşlarını silmeğe, onu teselli etmeğe başladı:

— Çocuk!.. Koca bebek!.. Haydi ağlama artık... Söylediklerimin hiç biri doğru değil. Dünyada senden başka kimseyi sevmem... Sabahleyin an-neme gittim... Haydi sus, senin böyle üzüldüğünü görmek istemem, gel seni teselli edeyim...

Hâlâ düşünüyorum: Acaba hangi söylediği doğruydı!

Şeytan

BU HESABA GÖRE!

Mişonaçi, meşhur akşamcılardandır. Aşağı yukarı yirmi sekiz senedir içer...

Geçenlerde, merak edip Yeşilay cemiyetinin bir davetine gitti. Kürsüde, Doktor İbrahim Zati, içkinin zararları hakkında konferans veriyordu:

— Baylar... Hattâ bayanlar!... İçtiğiniz her kadeh rakı hayatınızı bir saat kısaltıyor... Bu tıbben sabittir!

Bu sözü duyar duymaz, Mişonaçinin ağzından uzun bir feryat çıktı:

— Eyvah!.. Yandıim!..

Doktor sordu:

— Ne oldunuz?

— Ne olacayım?... Dediğiniza yore hisab ettim, ben öleli utuz yedi sene uluyor!...

KÂĞIT VE ODUN

Kâğıtçı Yakop Bayardan bir müşteri kâğıt alıyordu. Gösterilen nümuneyi beğenmedi:

— Çok sert... Odun gibi!

Yakop güldü:

— Fena mi be?... Satılma-

— Kömür bulabildiniz mi?..

— Hayır, şimdilik Şetaret bacıyı bulabildik.. Yüzüne bakıp bakıp avunuyoruz!..

Buzlar Arasında Aşk Kurbanları

Buz parçaları, yalçın kayalar gibi duruyordu. Kutuplardan esen rüzgâr dağları andıran buzlu sırtları kamçıyordu. Gece yansı doğan güneşin buzlu nefesi karları ürpertiyordu...

Kutub buzlu yollarında Ali Mecnun, fok derisi çizmelerini sürüyerek yürüyordu...

Bir aralık gözüne kulübemsi bir şey ilmişti. Hemen yolunu değiştirdi. Bu klübede bir insan olacaktı, halbuki o insanlardan kaçmıştı... Ama bu sefer kaçacak zaman bulamamıştı... Kulübenin kapısında bir erkek göründü:

— Merhaba!..

— Merhaba... Hava buz gibi...

— Tahteşsır 38. Tam mevsimi...

— Bir kadeh balıkyağı içer misiniz?

— Teşekkür ederim.

Karşılıklı kadehlerini tokuşturdular.

Ali Mecnun:

— Buralarda bir hemcinsime tesadüf edeceğimi zannetmiyordum.

— Ben hemcinsiniz değilim, ben bir bedbahtım...

— Ben de bir bedbahtım... Buraya kutbu keşfe geldim...

Meyus bir sevda beni böyle buz çöllerine attı...

— Garip... Ben de aynı sebepten buraya geldim!..

— Öyleyse anlatayım: Genç sene elmas gibi, inci gibi, pırlanta gibi genç bir kız tanıdım. Bir hafta sonra ona büyülenmiş gibi aşık oldum. Onuz yaşayamıyacağımı anladım. Evlenmek istedim. Meğer geç kalmışım, nişanlı imiş. Deli oldum. Tabancayla, zehirle, ipe intiharı düşündüm...

Hayat sigortalınının 375 maddelik şeraitini ezber etmeğe kalktım... Nihayet âlemin dili ne düşmemek için başımı alıp buraya geldim... Beyaz aylarla kadınların arasındaki farkı öğrenmeğe çalışıyorum. Eğer

Leylâ ile evlenmiş olsaydım...

Kulübenin sakini sözünü kesti:

— Eğer evlenmiş olsaydınız gene buraya gelecektiniz. Kendimi takdim edeyim: Leylânın kocası!

— Ya!... Onun gibi bir kadınla evlenmek saadetinde mazhar olduktan sonra...

— Ama ne saadet!... Sizi buralara düşüren o kadın âşiftenin biri idi... Ömrümü zehirledi. Buğra kutup ayıklar ile boynuz ölçüşmeğe geldim... Evlendiğim ertesi günü bana ihanet etti!.. Bir kadeh balıkyağı daha!...

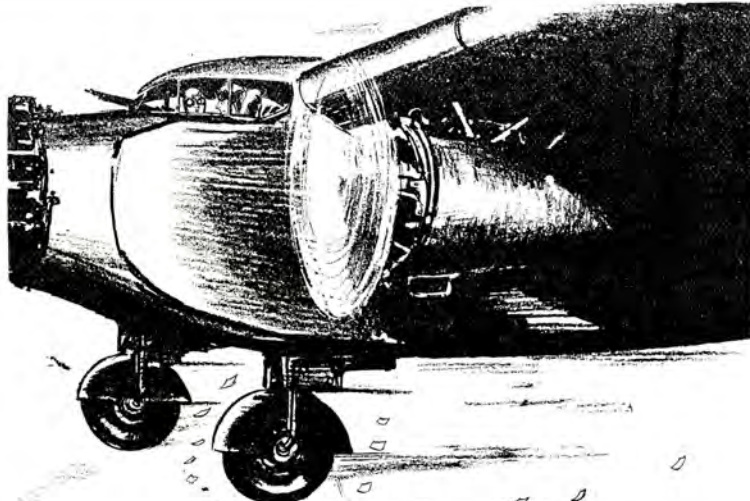
— Sıhhatına zavallı dostum...

Bu esnada buz aynalarında bir erkek gölgesi daha peyda oldu.

Leylânın kocası yavaşça fısıldadı:

— İşle, dedi, Leylânın aşığı da geldi!...

Çimdik

— Eyvahl.. Beyanname paketi çözülmeden düşüyor.. Allah vere de kimsenin başına

Beceriksiz bir âşık !

Hulki, çekingen bir çocuktuk. Bir şey yapmağa karar vermeden evvel uzun uzun düşünür, yapmağa karar verdikten sonra, en münasip zamanın hulûlünü beklileyerek kararını içinde saklar, baklayı bir türlü ağzından çıkaramazdı.

Leylâyı ta çocukluğundan beri tanıyordu. O zamana kadar aralarında sarahaten bir söz geçmemiş olmakla beraber birbirlerine karşı hiç bir vechile lâkayt kalmamışlardı. Hele Hulki, Leylâyı âdeta seviyordu.

Genç kız henüz on yedi, on sekiz yaşlarında idi. Hulki de yirmi altısında vardı. İstanbul'da kızların alelekser yirmi yirmi bir yaşında kocaya vardıklarını bildiği için daha iki üç sene vakti olduğunu düşünüyordu, Leylânın ailesine fikrini açmak hususunda isticlal etmiyordu.

Fakat bu son bir sene zarfında Leylâ birdenbire büyü-yüp serpiydi. Kızlarının genç bir kadın halini aldığını gören ailesi HULKİDEN hiç bir ses çıkmadığını görünce bu işin olamayacağına hükmettiler. Hulki, günün birinde Leylânın zengin bir tüccarla nişanlandığını haber aldığı zaman fena halde şaşaladı ve şaşalamasına masile kaldı.

Leylâ kendisine karşı muamelesini hiç değiştirmemişti. Genç kız her zamanki gibi samimi ve mütefitt davranıyor, eski dostluğa devamı şiddetle arzu ediyor gibi görünüyordu. Fakat Hulki metanetini kaybetmiş gibiydi. Artık Leylâdan kaçıyor, onunla yüz yüze gelmek istemiyordu. Bunun için nikâha davet edildiği zaman fena halde sıklıdı, fakat sıklıdığını belli etmemek için daveti kabule mecbur oldu.

Nikâhta Leylânın:

— Hulki Bey ille benim şahidim olsun!

Teklifi, vaziyeti büsbütün müşkülleştirdi. Fakat genç kızın bu nazikâne ricasını reddetmek her şeyden evvel çirkin bir kabalık olacaktı.

Zavallı Hulki bu suretle hayalindeki zevcesinin izdivacında şahit olmak betbahlığına katlanmak zaruretinde kaldı.

İzdivaçtan sonra ayn: müşkül vaziyet devam etti. Leylâ Hulkiyi kocasına takdim etmişti. Hulki evvelâ bu adamla on dakika karşı karşıya oturamayacağını zannetmişti. Fakat Leylânın musirane davetleri, kocasının dost ve samimi muamelesi karşısında yeni ailenin en hususi dostlarından biri oldu.

**

Fakat zavallı HULKİNİN çilesi bu kadarla dolmamıştı. Bir gün Leylânın kocasının âni bir sekete kalble öldüğünü haber alınca vurulmuşa döndü. Leylâ dul kalmıştı!

Hulki bu yeni vaziyet karşısında takip edeceği hattı hayalini ediyordu. Her şeyden evvel üzerine düşen bazı vazifeler vardı. Derhal gidip genç

Aylarca Leylânın pürüzlü işlerini temizledi, diğer vârislerle gırtlak gırtlığa gelerek onun hukukunu müdafaa etti. Tabii bu kadar hizmetin ve fedakârlığın mükafatı Leylâ ile evlenmek olacaktı.

Fakat bittabi ilk zamanlarda bundan bahsetmek biraz çiy düşecekti.

İki ay sonra Leylâ:

— İzmiirden mektup aldım, dedi. Halam beni oraya çağırıyor. «Bir iki ay kal, tebdilhava edersin.» diyor. Ne dersiniz? gideyim mi?

Hulki bu istifardan çok memnun oldu. Demek Leylâ artık onun reyini almadan hiç bir şey yapmak için kendinde bir hak görmüyordu.

— Hay hay... dedi, bence hiç bir mahzur yok!.. Bilâkis giderseniz tebdilhava edersiniz, biraz açılırsınız... Eğer benden bir şey isterseniz derhal yazınız. İcap ederse İzmiire bile gelirim...

Bu sözlerle artık her şeyi söylemiş oluyorudu. Leylâ teşekkür etti; iki gün sonra İzmiire halasının yanına gitti.

Üç ay Leylâdan hiç bir haber alamadı. Nihayet şu mektubu aldı:

«Hulki Bey,

«Halam beni evlendiriyor. Tabii daha uzun müddet bu vaziyette kalıyacağımı siz de takdir edersiniz. Zengin bir adama varıyorum. Size karşı çok minnettarım. Siz beni nasıl daima sadece samimi bir dost telâkki ettinizse ben de sizi aynen öyle telâkki ettim. Yalnız sizden bir lûtf daha isterim. İcap ederse İzmiire kadar geleceğinizi söylemişsiniz. Bu hafta nikâhım oluyor, şahidim olmak için İzmiire gelirsiniz, değil mi?»

Hulki, üçüncü bir fırsata intizar ederek bu fedakârlığa katlandı!

Kâmrân Şerif

VAR MI? YOK MU ?

İhtiyar Salamon, soğuk algınlığından fena halde hasta yatıyordu. Genç bir doktor geldi. Salamonun güzel, işvebaz karısı Rebeka, doktorun ağzına girmek ister gibi sokuldukları sokuluyor, gözlerinin içine bakıyordu. Doktor hastayı muayene ettikten sonra sırtına bir kaç boynuz çekmek icap ettiğini söyledi. Ve gayet tabii olarak Salamonu sordu:

— Boynuzunuz var mı?

Salamon da yine tabii bir tavırla cevap verdi:

— Belkim var ama. İyi bilmiyorum... Rebekaya sormalı!

ŞİŞMANLIK !

Çok şişman bir adam anlatıyordu:

— Ne kadar şişman olduğumu görüyorsunuz ya! Kanım benden de şişmandır. Öyle olduğum halde, aramız iyi olursa ikimiz de bir yatağa ferah ferah sığırız... Aramız açılır.

BU BASİT ve KOLAY GÜZELLİK REÇETESİNİ

Tecrübe ediniz.

Bayan M. S. diyor:

« Kendimi aynada gördüğüm vakit, âdeta gözlerime inanamıyorum. Cildim evvelkinden daha güzel, daha yumuşak ve daha nermiş, bütün arkadaşlarım tenimin güzelliğine gıpta nazarlarıyla bakıyorlar. »

Siz de, yeni ve taze bir cilde, şayanı hayret bir tene malik olabilirsiniz. Hem bugün bu genç kızın tatbik ettiği aynı basit ve kolay güzellik reçetesine başlayınız: Bu gece yatmadan evvel yüzünüze ve boynunuza cild unsuru olan pembe renkteki Tokalon kremi sürünüz. Terkinde Viyana Üniversitesinin meşhur bir profesörü tarafından keşif ve «BIO-CEL» tabir edilen kıymetli ve cazip gençlik cevheri vardır. Siz uyurken, cildiniz bu kıymetli cevheri

soğusedecek ve her sabah daha genç görüneceksiniz. Ertesi sabah yağsız beyaz renkteki Tokalon kremi kullanınız. Bu da, siyah benleri eritecek ve açık mesameleri sıkılaştıracaktır. Aynı zamanda cildi yumuşatıp beyazlatacaktır. Bu tarzı tedaviyi tatbik eden (günde 3 dakika) her kadın, kendisini birçok sene gençleşmiş bulacak ve yeni güzellikte bir tene malik olacaktır. Tokalon kreminin müsmir neticeleri garantidir.

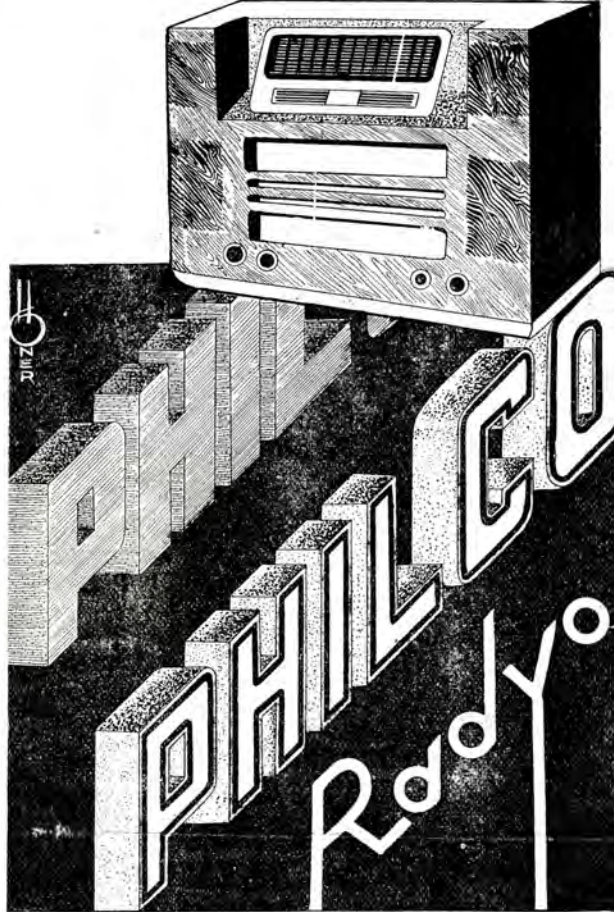

Aynı genç kızın tedaviden evvel ve sonraki resimlerine bakınız.

NE İDİ!

NE OLDU?

Dünyanın en büyük radyo fabrikası olan
PHILCO'nun ayarı bozulmaz
yeni **TROPİK** modeli gelmiştir

• PHILCO • RADYOLARININ TÜRKİYE UMUM MÜMESSİLLİĞİ
• **HELİOS MÜESSESATI**
İSTANBUL • GALATA • VOYVODA CAD. 124-126-128 • TEL. HELİOS • TELEFON: 44616

GRİPİN

Baş, Diş, Nezle, Grip ve Romatizma

Nevralji, kırıklık ve bütün ağrılarınızı derhal keser

İcabında günde üç kaşe alınabilir.

Her yerde pullu kutuları ısrarla isteyiniz.

Londra ve Parisin en meşhur fabrikalarından gelen

BAYANLAR

için son moda ve yüksek fantazi MUŞAMBALAR ve MANTOLAR, Beyoğlunda BAKER mağazalarında teşhir edilmekte ve gayet müsaid şerait ve ucuz fiatlarla satılmaktadır. Çeşidler tükenmeden evvel ihtiyacınızı şimdi-

Mantarlı muşambalar, storlar, perdeler ve sair her türlü

TEFRİŞAT

Levazımatı, Beyoğlunda BAKER mağazalarında her yerden müsaid şartlar ve ucuz fiatlarla satılmaktadır. Beyaz eşya dairemizde baseler, yatak çarşafı ve yünli yatak örtülerinin fiatları kıyas kabul etmez derecede ucuzdurlar ve rekabet-

Herkesin üzerinde ittifak ettiği bir hakikat:

Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra

KULLANMAK şartile

RADYOLİN

Dişlerinizi tertemiz, bembeyaz ve sapsağlam yapar. Ona yirminci asr kimyasının harikalarından biridir, denilebilir. Kokusu güzel, lezzeti hoş, mikroplara karşı tesiri yüzde yüzdür.

RADYOLİN

Kullanıcılar dişlerini en ucuz şerait'e sigorta ettirmiş sayılırlar.

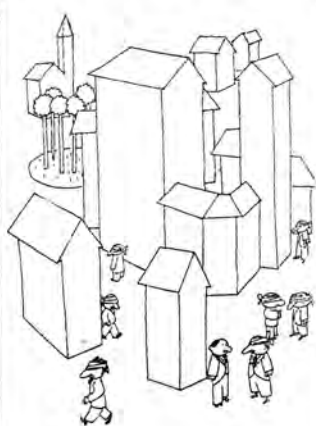
Sabah, öğle ve akşam her yemekten sonra

E c n e b i K a r i k a t ü r l e r i

Kadın — Aman.. Ödümü kopardın.. Torpil sandım!
[İtalyan karikatürü]

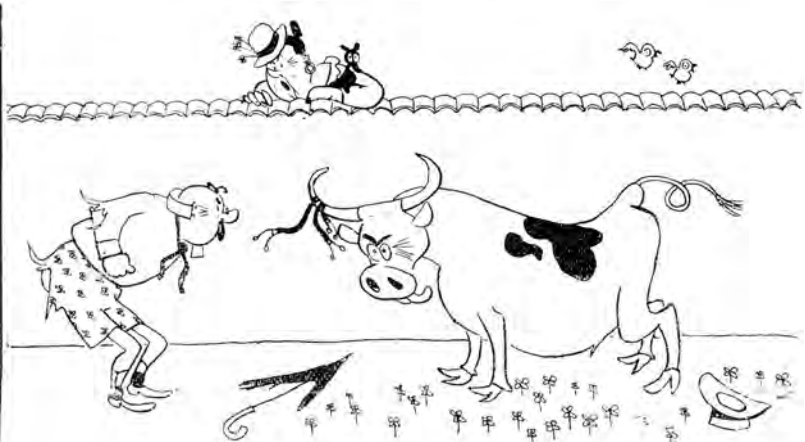
— Biz, tehlike düdüğüne çalınca, elektrikleri söndürceğimize gözle-
rimizi bağlıyoruz!
[İtalyan karikatürü]

— Bir aylık avans istiyorsunuz.. Peki, vereyim ama, ya
bir ay geçmeden ölürseniz?..
— Yooook, bay müdür, bendeniz namuslu adamım, öyle
şey yapmam!
[Fransız karikatürü]

Muallim — Vay, sen ressam mısın?
Talebe — Hayır, karikatüristim!..
[Fransız karikatürü]

— Gir içeri kocacığım, gir... Sen o yabanın öküzüne uyma!..
[Fransız karikatürü]

Küçük devletler arasında:
— Kumandan selâm söyledi, biraz
daha kuvvetli top atmanızı rica e-
diyor, ses duyulmuyormuş!
[İtalyan karikatürü]

Resim sergisinde:
— Meshur «Sütçü kız!»
— Yaa... Acaba bize de süt getirir
mi?..
[Fransız karikatürü]

Zeki terzi!
Müşteri — Ayol ben sana ceketimi
böyle mi tersine çevir, dedim!
[İtalyan karikatürü]

— Hiç durma Holivuda git, maske ile
çok fotojenik oluyorsun, diyorlar!..
[İngiliz karikatürü]

Diş Hekimi

Ferit Ramiz

Her gün öğleden sonra

DIŞ ve ÇENE RÖNTGENİ

Beyoğlu Tünel İstiklâl caddesi
Telefon : 43413

Sahibi ve Umumi Neşriyat Müdürü

DEUTSCHE LUFTHANSA

Kış uçuş tarifesi :

SALI, PERŞEMBE ve CUMARTESİ

İSTANBUL'dan Sofya, Belgrad, Budapeste'ye Viyana üzerinden BERLİN'e
Sofyadan Selânik ve Atina'ya irtibat vardır. Daha ziyade malûmat almak,
biletler ve kayıtlar için lütfen aşağıdaki adreslere yazınız.

HANS WALTER FEUSTEL

AZADE
S. S. TARCAN

Beden Terbiyesi

Mütehassısı

Cimnastik kursları
açılmıştır.

Nişantaşı İhlamur yolu No. 6
Telefon : 41430

Basıldığı yer :